

Habil Kılıç

Η σύζυγος του Habil Kılıç διηγείται:

Δεν θέλω να μου μιλούν συνεχώς για όσα τρομερά έγιναν. [...]. Ήταν πολύ βίαιο αυτό που συνέβη στον άνδρα και στην οικογένειά μου, ήταν απάνθρωπο. Έχασα τα πάντα: τον άνδρα μου Habil, τον πατέρα της κόρης μου, το οικονομικό μου στήριγμα, την υγεία μου. Αλλά ίσως το χειρότερο απ' όλα ήταν ότι έχασα και την αυτοπεποίθησή μου. Δεν ξέρω πλέον πού ανήκω.

Γεννήθηκα στην Άγκυρα. Όταν ήμουν δέκα ετών, ήρθα με τη μητέρα μου στη Γερμανία, όπου σπούδασε και εργάστηκε ως χημικός στη Siemens. Τότε, ένωθα σαν να είχα προσγειωθεί σε έναν διαφορετικό κόσμο. Αλλά τώρα έχω περάσει σαράντα χρόνια της ζωής μου στο Μόναχο. [...].

Μου αρέσουν οι Βαυαροί. Μπορεί να είναι λίγο σκληροί, αλλά είναι επίσης χαρούμενοι και εγκάρδιοι. Όταν σήμερα με ρωτούν τι είμαι, λέω: «Είμαι ένα μείγμα Τουρκάλας, Γερμανίδας και Βαυαρής». Έχω τη γερμανική υπηκοότητα από το 1999. Αλλά μετά από όλα όσα συνέβησαν, αναρωτιέμαι μερικές φορές: Τι γυρεύω σ' αυτή τη χώρα; Τι κάνω στη Γερμανία, όπου ο άνδρας μου Habil και η οικογένειά μου έχουν υποστεί τόσο τρομερά πράγματα;

Γνώρισα τον Habil κατά τη διάρκεια των διακοπών μου στην Τουρκία. Ήταν γοητευτικός, εμφανίσιμος, μου άρεσε η ευγένειά του και ο τρόπος που μου συμπεριφερόταν. [...]. Αισθανόμουν οικεία στο Μόναχο, αλλά δεν νομίζω ότι ο άνδρας μου ένωθε άνετα εδώ. Στην Τουρκία είχε τη δική του επιχείρηση – εδώ δεν μπορούσε να μιλήσει τη γλώσσα.

Δούλευε στη χονδρική αγορά, αν και θα άξιζε περισσότερα. Αλλά τουλάχιστον είχε εκεί έναν κύκλο φίλων με τους οποίους μπορούσε να συζητάει και να πίνει καφέ το απόγευμα. Αν και συχνά μου έλεγε: «Πρέπει να γυρίσουμε πίσω στην Τουρκία. Εδώ είμαι ένα μηδενικό. Ένα τίποτα. Κάτι λείπει εδώ. Δεν υπάρχει αξιοπρεπής δουλειά για μένα. Δεν μπορώ να πάω μπροστά εδώ». Αλλά εγώ τότε ήθελα να μείνω εδώ. Δεν ήθελα να στερηθώ ένα κομμάτι της ζωής μου. Και ούτε αυτός ήθελε να φύγει χωρίς την κόρη μας και εμένα. Αυτό του κόστισε τη ζωή του – μέσα στο ίδιο το παντοπωλείο που είχα αναλάβει λίγους μήνες νωρίτερα, επειδή ήλπιζα ότι εκεί θα μπορούσα να σταθώ καλύτερα στην οικογένειά μας.